

Molts, en els grups sinodals, i tots, en camí sinodal

Romà Casanova, bisbe de Vic

Molts ja han iniciat el seu camí sinodal formant part dels grups sinodals en les parròquies, associacions, moviments. A tot ells, el meu agraïment i el meu encoratjament, perquè amb aquest fet mostren que en el seu cor hi ha esperança. Qui es posa en camí és perquè té un horitzó al davant i sap que pot arribar a la meta proposada. I certament és així: qui creu en Crist porta en el seu cor la llavor de l'esperança. En aquests moments, com sempre, hem de caminar amb esperança; que significa mirar el futur sabent que l'horitzó de vida i d'amor és obert, perquè Jesucrist l'ha obert amb la seva mort i resurrecció. Ell és la nostra esperança viva!

Fer camí demana coratge. No sempre el camí serà igual. Hi ha moments de tot: feixucs, encisadors, fàcils, complicats... Per això el coratge, sabent que la meta es pot assolir, ens ha d'acompanyar. El treball en els grups us farà bé i farà molt de bé a tantes i tantes persones, que en el present i en el futur podran escoltar la bona notícia de l'amor salvador i alliberador de Crist.

El camí, però, també demana un equipatge. Els qui ja l'heu iniciat heu descobert quin és aquest equipatge per al camí sinodal. Són aquelles actituds i maneres de fer que, essent pròpies de tot camí cristià, se'ns demana d'aprofundir i de

viure intensament per a poder accomplir la missió pròpia del Sínode Diocesà: discernir quina és la voluntat per a nosaltres, l'Església de Vic, en aquests moments en què la fe cristiana es va desdibuixant del cor de tantes i tantes persones en els nostres pobles i ciutats.

N'hi ha molts en els grups sinodals, però encara en poden ser més

L'equipatge del qui fa el camí sinodal ha d'incloure: una mirada a la realitat profunda, alliberada dels prejudicis; en el fons, intentar de mirar les persones i la realitat des de Déu. També és fonamental saber dialogar en la recerca de la veritat, la qual cosa demana escolta autèntica i llibertat en l'expressió. La pregària és fonamental en la vida cristiana. Hem de viure en diàleg amb Déu, que ens parla i ens escolta. El discerniment en actitud de conversió és el requisit de la missió de l'Església. Si no hi ha desig de conversió personal i comunitària, en el sentit d'accomplir la voluntat de Déu sobre nosaltres, no assolirem la meta proposada.

N'hi ha molts, en els grups sinodals, però encara poden ser més. D'altra banda, no oblidem que el camí sinodal l'hem de fer tots amb la pregària, la penitència i l'adoració. Po-
sem-nos-hi, doncs.

